

ИЗКУСТВОТО НА СОФИЙСКИЯ КАМЕРЕН ОРКЕСТЪР

Дневникът на Мартенските музикални дни се обогати с още един забележителен концерт. Софийският камерен оркестър, дирижиран от Васил Казанджиев се представи като зрял артистичен състав с богат технически възможности и рядко чувство за стил. С възхитителна лекота младите музиканти преминаваха от Шостакович и Стравински към Пинков и Л. Николов. Диференцирайки отделните стилове, оркестърът не губеше основните черти на творческия си облик — яснота на музикалната концепция, експресивност и вкус към изразителен графичен рисунок. Във всички му изпълнения правеа впечателение будната, напрегнатата мисъл и задълбоченото отношение към драматургичните проблеми. Въпреки че разполага с богата звукова па-

литра, той дори в експерименталните песни не се увлича в самоцелно боравене с бои и динамични ефекти, а търси идеята, вътрешния смисъл, който организира в стройно цяло звуковата материя. Това великолепно качество на оркестъра пролича в цялата програма, съставена изключително от съвременни песни.

Специално внимание заслужава младият диригент Васил Казанджиев, музикант с остра мисъл, тъък вкус и солидно професионално майсторство, надарен с таланта да прониква в същината на творбата, без да търси помощта на ефектна мануална техника.

След „Прелюд и скерцо“ от Тосеакович, издържано в богат полифоничен стил, и „Концерт в Ре“ от Стравински, третиран с лирично изидество, чухме първото изпълне-

ние на майсторската творба „Концерт за кларинет и оркестър“ от народния артист Любомир Пинков. Въпреки импровизационната свобода, произведенето „тези“ със здравата си вътрешна логика и носи всички белези на избистрена и синтетична мисъл. Партията на кларинета е третирана кантилено, но в широк тембров и ритмичен диапазон. Кларинетистът Петко Радев, лауреат на международни конкурси, защити творбата с техническа изрядност и стилистична зрелост, в пълно единие с оригиналната структура на акомпанимента.

Песните на народния артист Марин Големинов по стихове на В. Парун, три интересни миниатюри, и двете песни на В. Казанджиев по стихове на Бл. Димитрова и В. Парун, изградени в по-разгърнат лирико-драматичен план, изпълнени проникновено от Лидия Ступел, подучиха заслужено признание от публиката. Високо бяха оценени и „Симфонии за 13 струни инструмента“ от Лазар Николов, в които майсторската игра на звукови багри е израз на тънки емоционални състояния. В интерпретацията на Софийския камерен оркестър под ръководството на В. Казанджиев изящната и остроумна музика излъчваше лирично прелесть, характерна за творчеството на композитора.

Софийския камерен оркестър заслужава още много и хубави думи за своето изкуство. Но самото то — често като мисъл и логично по израз — не търпи многословие!

Н. НЕДЕВ